

בֵּית מִשְׁפָט חַשְׁלוֹם בֶּרֶאשִׁון לְצִיּוֹן

31 ינואר 2011

ת"א-09-1474 ישראלוב רבקה נ' עיריית חולון ואח'

בפני כב' השופט יחזקאל קינד – סגן נשיאת

תובעת ישראלוב רבקה
ע"י ב"כ עו"ד קין מירון

נגד

1	נתבעות
2	1. עיריית חולון
2. איילון חברה לביטוח בע"מ
	ע"י ב"כ עוזה"ד אבן-צור גיורא וגרינברג אפרת

פסק דין

- 3.1. התיבעת הגישה תביעה נגד המבוצעת 1 (להלן: "העירייה") ובמבחןתה, ובה טענה כי ביום 1.12.07 הלכה במדרכה, נתקלה בחלקים בולטים ומורמים/או שבורים של ריצוף המדרכה ובמהמורה ו/או בור שנוצרו במקום עקב האמור לעיל (להלן: "המכשול"), איבדה את שיווי המשקל, נפלה ונחלבה בעicker בכתפה (להלן: "התאונת"). הוסכם כי נוכחות של התובעת עקב התאונת הינה בשיעור של 10% ל贊 מיטות.
- 3.2. בתחרירה הוסיפה ופירטה התובעת כי התאונת התרחשה ברחוב לוי אשכול בחולון, לאחר השעה 00:17, בעת שהייא ובעל הלכו הליכת ערב במסלול קבוע, כי ריצוף המדרכה לא היה תקין, שקע בצד אחד ותוורם בצד אחר, והדבר גורם לנפילתה. התובעת ציינה נס כי התאונת התרחשה בשעת זמירות וכי התאונת במקומות לא הייתה מן המשופרות. כן הוסיף התובעת כי למזרת שעודה במקום פעמיים הרבה קודם לכן, לא הבחינה במכשול בחזדמנויות קודמות, כפי שלא הבחינה בו עד ממש לפני התרחשות התאונת.
- 3.3. התובעת הפנתה נס לשלווש תמונות המתארות את המכשול ואשר הוגש בקדם המשפט. נושא החבוקות מתמקד תחילת שאלת האם התאונת התרחשה במקום שתואר על ידי התובעת ובנסיבות שתוארו על ידה.
- 3.4. בכתב התביעה לא פורט כלל מקום התאונת באופן המאפשר ויהיו, ונטע רק כי התאונת אירעה רק "במדרכה ברוחב". בכך יש טעם רב לפנים, שכן על תובע הטוען לנזקי נוף עקב נפילה, לתאר בפירוט את מקום הנפילת באופן שיאפשר לנובע מהות מקום זה ולהעירך להגנתו בהתאם. מי שאינו עשה זאת עלול להיחשד כמו שטרם החלטת מה היה מקום הנפילת, או שמטעם כלשהו מבקש הוא להסתיר מהנתבע מידע זה.
- 3.5. בעניינו, לא מצאת, עם זאת, לייחס משקל ממשמעותי לכשל זה בכתב התביעה, שכן עדויות התובעת ובעל נושא סדרות ואミニות, ובאותו ערב פניה התובעת לחדר המיון. נס

בית משפט השלום בראשון לציון

31 ינואר 2011

ת"א 09-1474 ישראלוב רבקה נ' עיריית חולון ואח'

1 הנتابעת לא חלקה למשעה על התרחשות התאונה במקום ועקב המכשול אותו תיארה
 2 התובעת.
 3 לפיכך אני כובע כי התאונה אירעה באופו שתואר על ידי התובעת.
 4

5 השאלה מהותית יותר בתביעה זו הינה האם קיומו של מכשול זה מעיד על התרשלות של
 6 העירייה, וליתר דיוק על קיום חובת והירות קונקרטית ועל הפרטה, שכן אין מחלוקת על
 7 קיומה של חובת והירות מושגית של העירייה לדאוג לכך שמדרוכותיה יהיו בטוחות
 8 להולכים במדרוכות אלה.
 9

10 הנישה המקובלת הינה כי כל עוד מדובר במגע מינורי לא תקום חובת והירות קונקרטית,
 11 שהרי אין העירייה חיבת למגע כל סיכון, אלא רק סיכון בלתי סביר, לנבי סיכון בלתי
 12 סביר יש לנקט באמצעיו והירותם סבירים על מנת למנוע סיכון זה. השאיפה כי מדרוכות העיר
 13 יהיו ישרות ומפותלות הינה שאיפה ברוכה, אך לא ריאלית, שכן אם תחיב את העירייה
 14 לתakan כל ליקוי, מזרעי, קטן, ביןוני וגדול ללא שום אבחנה בין ליקויים אלה, תהא ההזאה
 15 שהיא צורך להוציא על מנת לבצע את התקיונים האמורים נבואה לאין שיעור מהנק שיכול
 16 להיגרם עקב אותן ליקויים. לא רק זאת, ליקויים מינוריים יכולים להיחשב חלק מסיכון
 17 החיים הרגילים, ולא מסוג הסיכון שאינם רגילים, וכי שנאמר בע"א (ג-מ) 4344/97 מהן
 18 "עיריות רמת גן, דינום מחרוי לב(1) 651 (1998)": "רחובות ומדרכות עיר אינס' משטה
 19 טרילוי" ואין להתויחס אליהם באלם דרכיהם אלו, כמו מרצפות הבולטות קמעה פה
 20 כאלו או אחרים... "גלים" שונים במפלסי דרכיהם אלו, כמו מרצפות הרמוני בדרכיהם
 21 ושם ברחובות או מדרכות מודפסות... הם פועל ווצא של עצם השימוש הרמוני בדרכים
 22 שמדובר בהם, לצורך לאיירוי טבעי, של הבדלי טמפרטורות, של לחות, גשם, יובש וכל
 23 ביצוא בזה... לא כל סיטה "מיושר מטמטי" של מפלסי דרכיהם הוא מפגע. ציבור
 24 המשמשים עיר יודע ש"יושר" זה איננו קיים ואני יכול להיות קיים במצבות, והוא
 25 נדרש למינימום ההכרחי של זהירות, אבל יונדק מ"אי-יושר" של מה בcz".
 26 גם בע"א 07-1391 (מחוזי מרכז) כפior נ' המועצה המקומית גני תקווה (פורסם בנו),
 27 30.12.07 נקבע כי "אין למצוא התרשלות מצד המשيبة... בשל כך שלא שלחה צבא של
 28 אנשי פיקוח מצוידים בכלל מידה לבחון בקפידה כל מדרכה ומדרכה וכל אריח ואrhoח"
 29

30 מנגד, יש לזכור נס כי אין לצפות מההולכים על מדרוכות העיר כי יולכו ועיניהם מופנות
 31 ארוצה כדי לתוך אחר מגעים היכולים לסכנים (ע"א 92/2004 עיריית קריית אונו נ' שחט לא
 32 פורסם, 30.3.95). יש לזכור נס כי לעתים, דזוקה המפוגעים הגוזלים והבולטים לעין הינם
 33 פחות מטוכנים מלה שאינם בולטים כמעט, ודזוקה עקב חוסר הבולטות שלהם, רב הסיכון
 34 כי אדם יותקל בהם מבל לשים לב אליהם.
 35

36 לפיכך, יש למצוא את נקודת האיזון בין השיקולים השונים לעניין חובת הזהירות
 37 הקונקרטיבית במקרים כגון דא, והגס שמקובל עלי שהיות המגע מינורי הינו שיקול

בית משפט השלום בראשון לציון

31 ינואר 2011

ת"א 09-1474 ישראלוב רבקה נ' עיריית חולון ואח'

1. משמעותי נגד הטלת חבות על העירייה, כשם שמשמעותו מושג עלייה ובלוט. יש בו כדי להקים
2. בדרכם כלל חבות של העירייה, הרוי יש לשקל גם שיקולים נוספים, כגון, מהי הסיבה
3. להיווצרות המפגע (שהרי אין דומה מפגע שנוצר שלא בעקבות מחדל של העירייה, למפגע
4. שהיווצרותו נגרמה עקב ביצוע לcoil של עבודה זו או אחרת שהעירייה אחראית לה), האם
5. תחולק היווצרות המפגע הינו מתmeshך או חד פעמי, מהו משך הזמן בו המפגע קיים, האם
6. נמסרו דיווחים ותלונות על המפגע לעירייה ומה פרק הזמן שחלף בין דיווחים אלה לבין
7. תיקון, ככל שבוצע. כן יש חשיבות אם לעליות התקיקן הנדרשות, שכן הנטייה תריה שלא
8. לחטיל חבות על עירייה שלא ביצהה במתירות תיקון נקודתי שעלותו גבוהה למפגע שאינו
9. מן המשמעותיים, בעוד שיכול ותוטל חבות על אי תיקון מפגע דומה שעלוות תיקונו נמוכה.
10.

11. סופו של דבר, כל מקרה ו McKRAה יבחן לפי הנسبות המיוודאות האופייניות לו והשיקולים
12. דלעיל, שאינם מותימרים להוות רשימה סנויה, וישמשו כלי עזר לשופט בקביעת האם
13. קיימת חובת זירות קוינקרטיבית לגבי מפגע מסוים והאם הופרה חובה זו.
14.

15. על-פי רוב טוב מראה עניינים מתיior מילולי של המפגע ואף כלל הראית הטובה ביותר
16. מתייב את התובע להביא בפני בית המשפט, כל עוד אין מניעה לכך, תסוננות או אמצעים
17. ויזואליים אחרים שיוגמו את המפגע הנטען.
18. אף בעניינו הוגשו כאמור שלוש תסוננות המתארות את מקום הנגילה. בתסוננות אלה נראית
19. מדרך רחבה יחסית ומטופחת למראה הנמצאת לאורכו של כביש ראשי בעל נתיבי נסיעה
20. רבים (מדובר ברחוב המוביל לצומת חולון). התסוננות צולמו הן ממתקח וחוץ מקרוב.
21. בתסוננות מס' 1-2 שצולמו ממתקח של מטרים ספורים מתחום נראית בליטה במדרכה,
22. שעה ששתי מריצפות התורמו מהמלס הרגיל של המדרכה. בתמונה מס' 3 שהיא תסוננה
23. שצולמה מאד מקרוב, נראה כי ההתרומות הנ"ל גרמה גם להתרחקות מסוימת של
24. מריצפות אלה זו מזו ומהמריצפות הסמוכות אליהן, ונראית פס של חול בין המרצפות.
25. לאזוה גובה התורמו המרצפות לשאלת זו לא ניתן מענה מבוסס על ידי התובעת. בתמונה
26. 2 ניתן לראות כי המרצפות הנ"ל לא התורמו באופן שנזיך פער בגובה כל המרצפת
27. מהמריצפת הסמוכה לה, אלא ההתרומות היא חלקית, ונitin להערכה ב-1.5 ס"מ גובה
28. מריצפת הינו 4 ס"מ ע"פ עדות נציג העירייה). תסוננה מס' 3, שהיא תסוננת הקרבה, צולמה
29. במדדים ובזווית צילום שאינם אפשריים קביעה מהו הפער בין גובה שתי המרצפות.
30.

31. התובעת העrica את הפרש בין גובה המרצפות ב-7 עד 10 ס"מ (בתצהירה לא
32. נאמר דבר על כך). מדובר בהערכתה שאינה ריאלית והיא נדricht מכל וכל. מנהל עבודה
33. בצוות דרכיס בגין תשויות של העירייה, מר אוזן, העירין בעדותו את הפרש הגבהים ב-1-
34. ס"מ, והערכה זו נראית לי ריאלית יותר מהערכתה הקודמת.
35. למותר לציון, כי נטול החוכחה בעניין זה מוטל על התובעת, ומוכרים לא מעט מקרים בהם
36. מדובר תובעים את הפרש הגבהים באמצעות סרגל, והציגו את התסוננות המוצלמות בפני בית
37. המשפט להוכחת הפרש הגבהים הנטען על ידם. אף התובעת יכולה להיות לנון בדרך זו, אך

בית משפט השלום בראשון לציון

31 ינואר 2011

ת"א-09-1474 ישראLOB דבקה נ' עיריית חולון ואח'

לא עשתה כן. אbehir כי לא בכל מקרה חובה לנוהג בדרך זו, וקיים מקרים בהם הראות הוויאליות אפשרות להגעה לממצאים חד משמעיים וברורים, ואין צורך בהכאת ראיות נוספת של מדידות אלה או אחרות.

התוצאה היא כי מראה התמונות לא ניתן לקבוע כי הפרשי הגבהים בין המרצפות במדרכה עלים על 1.5 ס"מ.

בפסק הדין בעניין **כפי** שאזכיר לעיל, היה הפרש הגבהים במפגע נשוא אותו ערעור 1.5 ס"מ. בפסק הדין בעניין כהן שנזכר לעיל היה הפרש הגבהים כמחצית עובייה של מרصفת. מבלי לקבוע את קו הנבול של הפרש הגבהים שמעבר לו יוחשב מפגע כגובה המקדים חובה לתקנו, דומה כי ניתן לקבוע כי הפרש גבהים מסווג זה שנדרה בתמונות 3-1 שנזכר לעיל איננו מסווג המנגעים המקוריים כזוו, אם לא התקיימו נסיבות אחרות המביאות להשתתח החובה. אף מר אוון מטעם העירייה העד כי המפגע הנדרה בתמונה אינו מצריך תיקון, או לפחות לא תיקון מיידי, ויש ממש בדברים אלה. המפגע תוקן בשנה ושלשה חודשים לאחר התראונת ושלא בעקבות דיווח על מפגע, אלא בעקבות סיור יוזם שבוצע על ידי העירייה ואשר בו נמצא צורך לבצע תיקון במקום, כאשר לפי דברי מר אוון המכב במקומות היה גרווע הרבה יותר מבחינת הפרשי הגבהים (עמ' 11 שי 20).

ויצוין, אגב, כי אינני מקבל טענה שנשמעה מפיו של מר אוון ובסיוכמי הנטבעת כאילו העובדה שהמדרכה האמורה נמצאת מחוץ למרכז העיר ואני המשמש עוביי אורח רבים מצדיקה אי תיקון או דחיתת תיקון. מפגע במדרכה המקדים חובה לתקנו, חובה זו קיימת בין אם מדובר במדרכה המשרתת עוביי אורח רכבים ובין אם מעטאים).

בנוסף, המפגע נראה כמנגר שנוצר בתחום מתמשך, עקב שרשי עצים המצויים מתחת למדריכה, וגם מר אוון אישר כי מדובר בשורשים המתרוממים עם הזמן ומרומים את הריצוף (עמ' 11 שי 13-12). לא נטען ולא הוכח כי תיקון המפגע הינו תיקון שעלוותו נמוכה, ונראה כי דזוקא תיקון הכרוך בהרמת הריצוף וטיפול בצמחייה שמתה לריצוף אינו טיפול של מה בכך, ויודרש במקרה של מפגע בולט ומשמעותי, ולא במפגע מינורי הרבה יותר, כמו במקרה הנוכחי.

זאת ועוד, הנטבעת אישרה כי לאחר התראונת לא פנתה אל העירייה ולא דיווחה להם על מפגע במדרכה (עמ' 8 שי 13-12), ואף בכך יש ללמד כי המפגע שגורם לנפילתה לא נראה לה כגובה המצדיק דיווח לעירייה על מנת שתתתקנו. לא היה גם דיווח קודם לתאונת לעירייה על קיומו של מפגע באותו מקום.

באשר לטענה בדבר העדר תאורה מספקת, זו לא נטעה בכתב התביעה, ובנוסף לכך, אף לא הוכחה, שכן לא די בהעלאתה בעלמא, כפי שנעשה על ידי הנטבעת.

המסקנה שיש להסיק מכל האמור לעיל הינה כי נפילת הנטבעת לא נבעה מהתרשלות של העירייה.

בית משפט השלום בראשון לציון

31 ינואר 2011

ת"א 09-1474 ישראלבך בע' עיריית חולון ואח'

1 14. אשר על כן התביעה נדחתה.
2

3 התובעת תשלם לנתקעות שכית עווייד בסכום כולל של 6,000 נס, וכן הוצאות משפט בתוספת
4 הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הוצאתנו ועד התשלומים בפועל.
5

6 7 8 נתן היום, כי שבט תשע"א, 31 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.
9

10 יצחק אל קינר סגן נשיא
11
12
13
14